

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **A.K.**

skazanego za przestępstwo z art. 286§1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 23 lipca 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 8 lutego 2024r., sygn. akt X K 100/22,

zmienionego w części wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 17 października 2024r., sygn. akt III Ka 322/24

na podstawie art. 532§1 i § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. wstrzymać, do czasu rozpoznania kasacji, wykonanie wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 8 lutego 2024 r., sygn. akt X K 100/22, zmienionego w części wyrokiem Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 17 października 2024r., sygn. akt III Ka 322/24, w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt IV sentencji tego wyroku, a dotyczącego zobowiązania skazanego A.K. do solidarnego naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego M. sp. z o.o. z siedzibą w K.;

2. nie uwzględnić wniosku obrońcy w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego zasługiwał na uwzględnienie jedynie w części.

Uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe między innymi wówczas, gdy treść wniesionej kasacji wskazuje na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionego w niej zarzutu i przez to przedwczesną znaczną dolegliwość skutków wykonania kary.

Na obecnym etapie postępowania, mając na względzie treść zarzutu z pkt 2 ppkt a) kasacji, analizę rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w zakresie odnoszącym się do zarzutu apelacyjnego dotyczącego tożsamej problematyki, a także treść odpowiedzi prokuratora na wywiedzioną kasację, należy uznać, że zarzut kasacyjny postawiony w tej przestrzeni może okazać się zasadny. Choć uzasadnienie wywiedzionego wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest wysoce lakoniczne, uznać należało, że wykonanie (wyegzekwowanie) orzeczonego obowiązku naprawienia szkody, w szczególności wobec istnienia już w obrocie prawnym nakazu zapłaty opiewającego na tę samą kwotę, mogłoby doprowadzić do zbyt ciężkich i nieodwracalnych skutków.

Co się zaś tyczy wniosku obrony o wstrzymanie wykonania pozostałych rozstrzygnięć wyroku skazującego podnieść należy, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek ten powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Wniosek sporządzony w niniejszej sprawie takiej argumentacji nie zawiera, ograniczając się w istocie do wskazania, że wykonanie wyroku grozi skazanemu niepowetowaną stratą, zwłaszcza w wypadku wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do znaczenia postawionych zarzutów, wskazać trzeba, że w pierwszym z nich zwrócono uwagę na wystąpienie w sprawie uchybienia o randze bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439§1 pkt 2 k.p.k.

Miało ono polegać na zasiadaniu w składzie sądu odwoławczego sędziego powołanego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Drugi z zarzutów dotyczy zaś uchybień w przestrzeni prawa procesowego (art. 433§2 k.p.k.).

W dalszej kolejności podkreślenia wymaga, że przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532§1 k.p.k. wniosku, nie może być kompleksowa merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów.

Co do zarzutu związanego z wystąpieniem w sprawie uchybienia o charakterze bezwzględnej przesłanki odwoławczej, zauważenia wymaga, że koniecznym będzie poczynienie w tej przestrzeni określonych ustaleń. Oznacza to, że na chwilę obecną nie istnieją jednoznaczne przesłanki do stwierdzenia, że w sprawie niewątpliwie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza, bowiem obrona nie wykazała w sposób bezsporny wystąpienia okoliczności, o których mowa w pkt 2 uchwały składu połączonych Iz: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020r., sygn. akt BSA 1-4110-1/20 oraz, co istotne, uchwale Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022r., sygn. akt I KZP 2/22, przewidującej konieczność przeprowadzenia wobec sędziego sądu powszechnego swoistego testu niezawisłości i bezstronności.

Nie przesądzając kierunku przyszłego rozstrzygnięcia wskazać więc jedynie należy, że zdecydowanie przedwczesne byłoby twierdzenie, że w sprawie już obecnie zachodzi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tego zarzutu, a także zarzutu kasacyjnego nie mającego charakteru bezwzględnego, a odnoszącego się w istocie do kwestii ustaleń faktycznych (z pkt 2 ppkt b). W tym zakresie, w odpowiedzi na kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako niezasadnej, zaś w zakresie złożonego wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia – o jego nieuwzględnienie.

Powyższe powoduje, że wniosek obrońcy skazanego, w tym zakresie, nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]